ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ — ସଂଖ୍ୟା ଅଠାରୋ

ପିତୃଗଣଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ

Jeff Pippenger

2023-11-19

୧୮୫୬ ମସିହାରେ, ପୂର୍ବତନ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନ୍ ମିଲେରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌କୁ ଜେମ୍ସ ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଲାଓଡିକିୟାନ୍ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ତାହାପରେ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ Review and Herald ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲାଓଡିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରକାଶନରେ, ସେହି ଏକେଇ ବର୍ଷରେ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ କାଳ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟ ହାଇରମ୍ ଏଡସନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଆଠଟି ଲେଖାର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା; ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦମ୍ପତି ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ମାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ରଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନାମରେ ରଖିଥିଲେ। ଏହି ଶୃଙ୍ଖଳା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହା ସମାପ୍ତ କରାଯିବ ବୋଲି ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୁଣି କେବେ ଏହା ପ୍ରକାଶରେ ଆସିଲା ନାହିଁ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଫିଲାଦେଲଫିୟାରୁ ଲାଓଡିକିୟାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ସେହି ସନ୍ଧିକ୍ଷଣରେ, ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ ଠୋକର ଖାଇଲା; ଯାହା ସେହି ପ୍ରଥମ 'କାଳ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ'ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ଓ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ।

"ସାତ କାଳ" ମିଲେରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିର ପ୍ରଧାନ କୋଣଶିଳା ଥିଲା। ପବିତ୍ର ଭିତ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ଅଟେ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ।

> କାରଣ ଯେ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ସ୍ଥାପନ କରି ପାରେ ନାହିଁ; ସେହି ଭିତ୍ତି ହେଲେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 3:11।

କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ଭିତ୍ତି ନୁହେଁ, ସେ ତାହା ସହିତ ସେହି ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଏବଂ ପରେ ତାହାରେ ଠୋକର ଖାଇଲେ। ସେହି ପାଥର ହିଁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ପାଥର ହୁଏ। ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ "ସାତ ଥର" ସେହି କୋଣପ୍ରସ୍ତରର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ "ସାତ କାଳ" ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଗଠନ (ଯାହାକୁ ହାଇରମ୍ ଏଡସନ୍ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଠୋଟି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ) ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅ, ପଦ ସତାଇଶର ପୂରଣରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଭାବରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ କଲେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସପ୍ତାହର ସମାନ ଗଠନକୁ ପୁନରୁତ୍ପାଦନ କରିଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏକତ୍ର କରୁଥିବା ସେହି ସପ୍ତାହ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଛିତରାଇଦେଇଥିବା ସପ୍ତାହର ସମାନ ଗଠନ ଅଟେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଛିତରାଇବା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ଥିଲା, ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଏକତ୍ରୀକରଣ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ଦିନ ଥିଲା। ସେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ ନିମନ୍ତେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଛିତରାଇଦେଲେ। ମିଲେରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ଭାବେ "ସାତ କାଳ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମନ୍ୱୟରେ ଅଛି। ସେହି ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା।

୧୮୫୬ ମସିହାରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଇତିହାସରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଲାଓଡିସିଆର ଦ୍ୱାରରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କଡ଼ା ମାଡୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିର୍ମାତାମାନେ ଯାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ସେହି ଠୋକରର ପାଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନର ଏକ ବୃଦ୍ଧି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସାତ ବର୍ଷ ପରେ, କିମ୍ବା ଏଭଳି କୁହିପାରିବେ, ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନ ପରେ, ଲାଓଡିସିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଦ୍ୱାରକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲା। ଦୁଃଖର ବିଷୟ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଜ୍ଞାନର ଏହି ବୃଦ୍ଧିକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା। ଯେ ପାଥର ଉପରେ ତୁମେ ଠୋକର ଖାଅ, ସେହି ପାଥର ହେଉଛି ସେହି ପାଥର ଯାହାକୁ ତୁମେ ଦେଖୁନାହାଁ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ସେଠାରେ ଅଛି।

ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରୁ ମୋର ଜନମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି; କାରଣ ତୁମେ ଜ୍ଞାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛ, ସେହିପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବି, ଯେଣିକି ତୁମେ ଆଉ ମୋ ପାଇଁ ଯାଜକ ହେବ ନାହାଁ; ତୁମେ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିବାରୁ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବି। ହୋଶେୟ 4:6.

ଦକ୍ଷିଣର ଯିହୁଦା ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଘୋଷିତ "ସାତ କାଳ"ର ଶାପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 677 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଚଉଦର ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ବର୍ଷ ସହିତ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। "ସାତ କାଳ" ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଏକ ଅଂଶ, ଯାହାକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନର "ଭିତ୍ତି ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ଭିତ୍ତି ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ସେହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସହ ଏକେ ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। "ସାତ କାଳ," ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ଦିନ, ମଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନି, ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ପଦ ତେର, ଏବଂ ମାଥିଉ ପଚିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ—ଏ ସବୁ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖ ହେଉଛି ଆଡଭେଣ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ତାରିଖ, ଏବଂ ସେହି ତାରିଖ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଏବଂ ମୁଁ ଯେ ଦୂତଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଥିଲି, ସେ ନିଜ ହସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦିଗକୁ ଉଠାଇଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଜୀବନ୍ତ, ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ, ପୃଥିବୀକୁ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ, ସମୁଦ୍ରକୁ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହିଙ୍କ ନାମେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଆଉ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:5, 6.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ଦୂତଙ୍କୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି।

"ଯେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ କୌଣସି ଭାବରେ କମ୍ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନୁହେଁ। ସେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ନିଜ ଡାହାଣ ପାଦ ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଉପରେ ନିଜ ବାମ ପାଦ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ଘଟଣା, ଶୟତାନ ସହ ମହାବିବାଦର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କରେ ସେ ଯେ ଭୂମିକା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହି ଅବସ୍ଥାନ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତାଙ୍କର ପରମ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକାରକୁ ସୂଚିତ କରେ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମୁଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଦାଁଡି ରହିବାର ସ୍ଥିତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ। ପରେ ସେ ନିଜ ହାତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ "ଏପରେ ସମୟ ରହିବ ନାହିଁ।" ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଯେପରି ସେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ। ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ମନୋନୀତ ଜନସମୂହ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ଅନେକ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଏବଂ ସେହି ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯେ କେବଳ ଯାଜକମାନେ ହିଁ ସିନ୍ଦୁକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରିବେ। ସେ ନିଜ ହାତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମୟ ଆଉ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଦୂତମାନଙ୍କ ମେଘରେ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କଲେ, ସେ ସେତେବେଳେ "ସମୟ ଓ ଋତୁ" ବିଷୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଜରୂପେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣର ପ୍ରତିରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା। ସେ ସେତେବେଳେ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତାହା "ସମୟ ଓ ଋତୁ" ବିଷୟକ ଥିଲା।

ଏହେତୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ସମାଗତ ହେବାପରେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କି ଏହି ସମୟରେ ପୁନର୍ବାର ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବେ? ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପିତା ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଯେ ସମୟ ଓ କାଳ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଜାଣିବା ତୁମମାନଙ୍କର ବିଷୟ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରିତ ହେଲେ ତୁମେ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ତୁମେ ଯିରୂଶାଲେମରେ, ସମସ୍ତ ଯିହୂଦିଆରେ, ଶମରୀୟାରେ, ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସାକ୍ଷୀ ହେବ। ପ୍ରେରିତ ୧:୬–୮।

ଯୀଶୁ କହିନଥିଲେ ଯେ ସମୟ ଓ ଋତୁ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ; କାରଣ ସୋଲୋମନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହି ସେ ନିଜେ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ "ସମୟ ଓ ଋତୁ" ଅଛି।

> ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ଏକ ଋତୁ ଅଛି, ଏବଂ ଆକାଶତଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ସମୟ ଅଛି: ଉପଦେଶକ 3:1।

ବାଇବେଲୀୟ ଅଭିଲେଖରେ "ସମୟ ଓ ଋତୁ" ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପାଲ୍ମୋନୀ, ଅର୍ଥାତ୍ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ସଂଖ୍ୟାନିର୍ଣ୍ଣୟକର୍ତ୍ତା"ଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ଆଉ କେବେବି ସମୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ରହିଥିବା କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଆରୋହଣ ପୂର୍ବରୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରୀକୃତ ଜନମାନେ ପତାକାସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏହା 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସେ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ସହ ସମ୍ମତ ଅଟେ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୂଳଭିତ୍ତିସ୍ଥ ତାରିଖରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସମୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଆଉ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆରୋହଣ ସମୟରେ—ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆରୋହଣର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା—ସେ ସେହି ଆଜ୍ଞାକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିଥିଲେ।

> "ଆମ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ସେହି କାହାରୁ ମଧ ସାବଧାନ ରୁହନ୍ତୁ, ଯେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ସେ କରିଥିବା ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଚାହେ। 'ସମୟ କିମ୍ବା ଋତୁସମୂହ ଜାଣିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଯାହା ପିତା ନିଜ ଅଧିକାରରେ ରଖିଛନ୍ତି।' ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହୀ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଜଗତ ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ସାଧନ ବ୍ୟୟ କରିପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ସହିତ ଭୁଲକୁ ମିଶାଇଦେବାରୁ, ସେମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଠକେଇର ଏକ ବାର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ଏହା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ପଥରେ ନେଇଯିବ। ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ଓ ବିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ, ଏହିକାରଣରେ ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ଖରାପ ଲୋକ, ବରଂ ଏହିକାରଣରେ ଯେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାର ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ସତ୍ୟର ମୋହର ଲଗାଇବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି।" Testimonies to Ministers, 55.

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଆମେ କେବେମଧ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏପରି କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ପାଇବୁ ନାହିଁ ଯାହା କେବଳ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱର କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବ। ମିଲ୍ଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିବା ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର୍, ୧୮୪୪ ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ତାରିଖ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକମାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଥିଲା ଯେ, ପୁଣି କେବେମଧ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ସମୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ନାହିଁ।

ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଆରମ୍ଭିକ ଗତିରେ, ଫିଲାଦେଲ୍ଫିଆରୁ ଲାଓଦିକିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣରେ, ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟ ଉପରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସାତ ବର୍ଷ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପଚିଶ ଶତ ବିଶ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନ ପରେ, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ "ଅରଣ୍ୟ" ପରେ, 1863 ମସିହାରେ, "ସାତ କାଳ"ର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେଲା।

ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଲାଓଦିକିୟାରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଠିକ୍ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣରେ, ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପସ୍ୱୀକାରକୁ ସମେତିଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ। ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭିତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା "ସାତ ଥର," ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ଥିଲା। ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କି ଭିତ୍ତିମୂଳକ ତାରିଖ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକମାତ୍ର ଆଜ୍ଞାକୁ ଅବହେଳା କରିବ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତରକୁ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ?

ହଁ। ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ସେହି କାମଟି ହିଁ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଥିଲେ।

ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନେ ସେହି ମୂଳଭିତ୍ତିକ ତାରିଖରେ ପାପ କରିନଥିଲେ, କାରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ମୂଳଭିତ୍ତିକ ତାରିଖରେ ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫିଲାଡେଲଫିଆମାନେ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନେ ତାଙ୍କର ମୂଳଭିତ୍ତିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲାଓଦିକିଆରେ ପରିଣତ ହୋଇ "ସାତ ସମୟ"କୁ ତାହାର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଆଲୋକ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ।

1863 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିଗତ ବିଫଳତାର ପୂର୍ବରୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର ଲାଓଦିକୀୟ ହୃଦୟମଣ୍ଡଳର ଦ୍ୱାରରେ ସାତ ବର୍ଷ ଧରି କଡ଼ା ମାରୁଥିଲେ। ସାତ ବର୍ଷ "ସାତ କାଳ" ଏବଂ "ଅରଣ୍ୟ"ର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସୂଚନା ବହନ କରେ। 1856 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର "ଅରଣ୍ୟ" ପରେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିଗତ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ।

ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରେ, ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ତାରିଖ ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ପାପ କଲେ। ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବାର୍ତ୍ତାରେ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଠାରୁ ଭଲ ଜାଣୁଥିଲେ। ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ପାପକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲେ—ନିଜ ପୁଅଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ ନ କରିବାର ପାପକୁ—ଏବଂ ଉଜ୍ଜାଙ୍କ ପାପକୁ ମଧ୍ୟ, ଯିଏ ସିନ୍ଧୁକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା, ଯାହା କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ ବୋଲି ସେ ଜାଣୁଥିଲା। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ସେହି କାମ କଲା, ଯାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ! ଯଦି କେହି ସେହି ସତ୍ୟ ଉପରେ ରଙ୍ଗ ଲଗାଇ ଢାକିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ମୋଶା ଏବଂ ଉଜ୍ଜା—ଉଭୟେ ପାପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ—ଏହି ସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଢାକିବା ପାଇଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ରଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାର କର; କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସଂଶୋଧନ-ରେଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବଶେଷ ସଂଶୋଧନ-ରେଖାର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ—ସେହି ସଂଶୋଧନ-ରେଖା, ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଶୋଧନ-ରେଖା ଆଗକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରିଥିଲା। ସଂଶୋଧନ-ରେଖାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଅଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର ବହନ କରେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ଅଭିଲେଖ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ଉପକାର ପାଇଁ ଅଛି, ଯଦିଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ ସେଥିରୁ ଉପକୃତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି।

ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସାତ ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା "ସାତ କାଳ"ର ଅରଣ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯେହେତୁ "ସାତ କାଳ"ର ଆଲୋକ ସହିତ ଲାଓଦିକୀୟ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ। "ସାତ କାଳ"ର ଶାପ ହେଉଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦିଆଯିବାର ଶାପ। 1863 ମସିହାରେ, ସେମାନେ ଯିରୀହୋକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲେ, ଏମିତି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଏକ "ଶାପ" ନିହିତ ଥିଲା। 1856 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସାତ ବର୍ଷ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପମୟ ବିଦ୍ରୋହର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚିତ୍ରଣ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ "ସାତ କାଳ"ର ଶାପକୁ ଆଣିଥିଲା। ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ 1863 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲା।

ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ପରୀକ୍ଷାରେ ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ବିଫଳ ହେଲା, ଯେପରିକି ମୋଶେ ଓ ଉଜ୍ଜାହ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ପରେ ସେମାନେ ତିନି ଓ ଅଧ ଦିନର ଗୋଟିଏ "ଅରଣ୍ୟ" କାଳ ପାଇଁ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କରେ ନିହତ ହେଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କର ଧ୍ୱନି ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦେହରୂପେ ଗଠିତ ହେଉଛନ୍ତି। ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କର ଧ୍ୱନି ଅରଣ୍ୟରେ ଥିବା "ସ୍ୱର" ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଉଛି, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ସମୟ-ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ପରୀକ୍ଷା ସହ ନୁହେଁ, ବରଂ "ସାତ ସମୟ"ର ପରୀକ୍ଷା ସହ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସମୟ-ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ପରୀକ୍ଷାରେ ପୂର୍ବରୁହେଁ ବିଫଳ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି।

ସେମାନେ "ସାତ କାଳ" ଏକ ବୈଧ ସତ୍ୟ ବୋଲି ବିଶ୍ୱ ।ସ କରୁଛନ୍ତ ି କି ନାହିଁ, ଏହା ସମ ୍ବନ୍ଧ ରେ ପରୀକ୍ଷ ିତ ହେଉନାହାନ୍ତ ି; କାରଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ସାକ୍ଷ ୟ ଦେଇଛନ୍ତ ି ଯେ ସେମାନେ "ସାତ କାଳ"କୁ ଏକ ବୈଧ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ ଭାବେ ଗ୍ର ହଣ କରନ୍ତ ି। ସେମାନେ ଛିଟିଯିବାର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ ବିଶ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀରେ ବିଶ୍ୱ ।ସ କରୁଥିବା କଥା ସ୍ୱ ୀକାର କରିଛନ୍ତ ି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ମ ବତଃ ଏହା ସମ ୍ବନ୍ଧ ରେ ଅବଗତ ନୁହନ୍ତ ି ଯେ "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ ଏକ ନୂତନ ପରୀକ୍ଷ ।କାରୀ ଆଲୋକ ରହିଛି। ସେମାନେ 1856 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଦଣ୍ଡ ।ୟମାନ ଥିଲେ, ସେହିଠି ଦଣ୍ଡ ।ୟମାନ ଅଛନ୍ତ ି। ସେହି ନୂତନ ଆଲୋକ ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ସାଢେ ତିନି ଦିନ

କେବଳ ଫ୍ର ାନ ସ୍ବୀୟ ବିପ୍ଳବକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରୁନାହିଁ, ବରଂ ଏବେ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସତ୍ୟ ର ବାସ୍ତ ବତା ଅଟେ।

ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଉନ୍ମୋଚନ, ଏବଂ ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ଖୋଲିବା, ପ୍ରକୃତରେ କି ଏମିତି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ, ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେଉଛି? ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ, ତେବେ ପ୍ରକୃତରେ କି ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସମଗ୍ର ପୁସ୍ତକଟି ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହୁଛି? ଯଦି ସେହି କଥା ସତ୍ୟ, ତେବେ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ କି କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବରଙ୍କ ବିଳମ୍ବ ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ? ଯଦି ତାହା ଏମିତି, ତେବେ "ସାତ ଥର"ର ପ୍ରତିକାର ପ୍ରକୃତରେ କି ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକୁ July 18, 2020 ର Nashville prediction ରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିବାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ?

ବାହ୍! ଏଠାରେ ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଅଛି! ଯେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କି ସତରେ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ ନିଜ ପାପମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ନିଜ ପିତାମାନଙ୍କର ପାପମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବାକୁ ପଡ଼େ? ସମୟକୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ବ୍ୟବହାର ନ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଅବହେଳା କରିବା କି ସତରେ ପାପ ଥିଲା?

ଯେମାନେ ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାଶଭିଲ୍‌ର ବିଫଳ ପୂର୍ବବାଣୀ କିଛିପରି କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିପ୍ରେତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ସେହି ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବବାଣୀମାନଙ୍କରେ ସମୟ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପାପରୁ ଅଧିକ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ କରିବି। ନ୍ୟାଶଭିଲ୍‌ର ମିଥ୍ୟା ପୂର୍ବବାଣୀ ସହିତ ଯାହା ଘଟିଲା, ତାହା କେବଳ 1844 ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତି ବିଦ୍ରୋହର ଏକ ପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଆ୍ୟାଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ବାହାରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାରେ ମିଳୁଥିବା ପୂର୍ବବାଣୀମାନେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାର ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ନିନ୍ଦା ଥିଲା। ଏହା ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ଯୋଗାଇ ଦିଏ ଯେ Ellen Whiteଙ୍କ ଲେଖନୀମାନେ Joseph Smith କିମ୍ବା Nostradamusଙ୍କ ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ପରି ଏକେ ପ୍ରକାରର ଗୁରୁତ୍ୱ ରଖେ। Ellen Whiteଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆମର ବିଦ୍ରୋହର ଘୃଣ୍ୟ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୂଷିତ କରାଗଲା। ଏହା କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ନୁହେଁ—ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ—ଏହା ଏକେ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା। Johnଙ୍କୁ Patmos ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଦ୍ୱୀପରେ ନିର୍ଯାତନା ଦିଆଯାଉଥିଲା, କାରଣ ସେ ବାଇବେଲ୍ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାଠାରୁ ନିଜର ମାନବୀୟ ମତକୁ ଉପରେ ରାଖିଥିଲେ ବୋଲି ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ସେ ଅନୁଗତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି।

> ମୁଁ ଯୋହନ, ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଇ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ଲେଶ, ରାଜ୍ୟ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ, ମୁଁ ପାତ୍ମୋସ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର କାରଣରେ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର କାରଣରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:9।

ଆମର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରେ ଆମେ ଆମ ପିତା ମୋଶାଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମକୁ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ। ଆମକୁ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଆମେ ଏବେ 1856ରେ ଅଛୁ। "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ ଏବେ ନୂତନ ଆଲୋକ ରହିଛି, ସେତେବେଳେ ଯେପରି ଥିଲା ସେପରି। ଆରମ୍ଭିକ ଆନ୍ଦୋଳନ 1856ରେ ଫିଲାଡେଲଫିଆରୁ ଲାଉଦିକିଆକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣର ସୀମାରେ ଥିବା ପରି, ଆମେ ଏବେ ଲାଉଦିକିଆରୁ ଫିଲାଡେଲଫିଆକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣର ସୀମାରେ ଅଛୁ। 1856ରେ, ଆମ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ "ସାତ କାଳ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରକାଶନକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ। ଆମେ ସେହି ଆଲୋକର ପ୍ରକାଶନକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଆମ ହୃଦୟର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଆଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦ କରିପାରୁ। ମୂଳ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ନିର୍ମାତାମାନେ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଭଣିପାରୁ ଯେ ସେହି ପଥରଟି ବାସ୍ତବରେ ସେଠାରେ ନଥିଲା, ଏବଂ ତାହାରୁ ଠୋକର ଖାଇବାକୁ ଜାରି ରଖିପାରୁ। ଆମର ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଯେ, ଆମେ ମୁଣ୍ଡକୁ ବାଲିରେ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇନାହୁଁ, କାରଣ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି।

ଯଦି ଆମେ ଆଲ ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କୁ ଆମକୁ ଏହି ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ଦ୍ୱ ାରା ଶିକ୍ଷ ା ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅଁ—ଯେ କୌଣସି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱ ାରା ତାହାର ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ସ୍ୱ ରୂପ ଦର୍ଶାଯାଏ—ତେବେ ଆମେ ସହଜରେ ଦେଖିପାରିବୁ ଯେ ଆଲ ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତ ି ଯେ ନାଶଭିଲ୍ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀକୁ ଆମ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ଭାବେ ପୂର୍ବରୁ ଚିତ୍ର ି ତ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟ କୁ ସ୍ୱ ୀକାର କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ବାସ୍ତ ବତା ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବୁ ଯେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ପରଠାରୁ, ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀକୁ ନ୍ୟ ାୟସଙ୍ଗ ତ ସାବ୍ୟ ସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମାନବୀୟ ତର୍କର କୌଣସି ନ କୌଣସି ରୂପ ଉତ୍ପ ାଦନ କରିବାର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ପ୍ର ୟାସ, ଡୁମୁରପତ୍ର ବ୍ୟ ତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ। ତାହାପରେ ଆମେ ଦେଖିବୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଶତ୍ରୁ ଙ୍କ ଦେଶରେ ରହୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱ ର ଆମ ସହିତ ଚାଲୁନଥିଲେ। ସେ ସେଠାରେ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ ସେ ହୃଦୟମାନଙ୍କ ର ଦ୍ୱ ାରରେ ଠକ୍ ଠକ୍ କରୁଥିଲେ, ପ୍ର ବେଶ ଖୋଜୁଥିଲେ। ଯଦି ମାନବୀୟ ତର୍କର ସେହି ଡୁମୁରପତ୍ର କୁ ହଟାଯାଏ, ତେବେ ଆମେ ଏହାମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବୁ ଯେ, ନାଶଭିଲ୍ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀକୁ ନ୍ୟ ାୟସଙ୍ଗ ତ ସାବ୍ୟ ସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଯେ ଅସ୍ୱ ୀକାର, କିମ୍ ୍ବା ତ୍ରୁ ଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବୀୟ ତର୍କର ଆଶ୍ର ୟ ନିଇଛୁ, ସେହିଥି ଏହାର ପ୍ର ମାଣ ଯେ ଆମେ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ବିପରୀତ ଚାଲୁଥିଲୁ।

୧୮୫୬ ମସିହାରେ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଲାଓଦିକିଆରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ଜାଣିଥିଲେ। ପ୍ରଭୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ସ୍ଥିର କରିଦେଲେ। ସେହି ଲାଓଦିକିୟ ହୃଦୟମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଥିଲେ। ସେ ଯେ ଆହାର ଭୋଜନ ପାଇଁ ଆଣିଥିଲେ, ତାହା "ସାତ ସମୟ"ର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ଥିଲା। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ।

୨୦୨୩ ମସିହାରେ, ଶେଷ ଆନ୍ଦୋଳନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲାଓଦିକିଆରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି, କାରଣ ଅଷ୍ଟମ ମଣ୍ଡଳୀ ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀରୁ ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରଭୁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ତାଙ୍କର "ସତ୍ୟ" ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସମ୍ପ୍ରତି ମୃତ, ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯେ ଭୋଜନ ଭାଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଭୋଜନଟି ସେ ୧୮୫୬ ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହ ଭାଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ଏହା କେବଳ "ସାତ ସମୟ" ତତ୍ତ୍ୱର ମୌଳିକ ଗଠନାଂଶମାତ୍ର ନୁହେଁ, ଯେପରି ୧୮୫୬ ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା। ନା, ଏହା "ସାତ ସମୟ"ର ତିକ୍ତ ପ୍ରତିକାର, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ସେହି ପ୍ରକାରର ନମ୍ରତା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରାୟତଃ କଠିନ ହୁଏ।

> ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, ଏହିପରି କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୂରର ଅଧିପତିଙ୍କୁ କହ, ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି; ତୁମର ହୃଦୟ ଅହଙ୍କାରରେ ଉନ୍ନତ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ତୁମେ କହିଛ, ମୁଁ ଦେବତା, ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସନରେ ବସିଛି; ତଥାପି ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟ, ଈଶ୍ୱର ନୁହେଁ, ଯଦ୍ୟପି ତୁମେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହୃଦୟ ପରି କରିଛ। ଦେଖ, ତୁମେ ଦାନିୟେଲଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ; କୌଣସି ଗୁପ୍ତ କଥା ନାହିଁ ଯାହା ସେମାନେ ତୁମଠାରୁ ଲୁଚାଇ ରଖିପାରିବେ। ଯିହିଜ୍କେଲ 28:1–3।

ସମ୍ଭବତଃ ଯେମାନେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ନ୍ୟାଶଭିଲ୍-ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ କି ଦାନିଏଲଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ?

> ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ାଭିଷେକର ପ୍ର ଥମ ବର୍ଷରେ, ମୁଁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟ ା ବୁଝିଲି, ଯାହା ସମ୍ପ ର୍କରେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ କ୍ତ ା ଯିରିମିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା, ଯେ ଯିରୁଶାଲେମର ଉଜାଡ଼ାବସ୍ଥ ାରେ ସେ ସତ୍ତ ରି ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ର ାର୍ଥନା ଓ ବିନୟନିବେଦନ ସହିତ, ଉପବାସ, ଚଟାଇ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଛାଇ ଧାରଣ କରି, ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କୁ ଅନେ ୍ୱଷଣ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ମୁହଁ ତାଙ୍କ ପ୍ର ତି ଫେରାଇଲି। ମୁଁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ର ାର୍ଥନା କରିଲି, ନିଜ ପାପସ୍ୱ ୀକାର କରି କହିଲି, ହେ ପ୍ର ଭୁ, ମହାନ ଓ ଭୟଙ୍କ ର ପରମେଶ୍ୱ ର, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେ ମ କରୁଥିବା ଓ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞ ାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟମ ଓ କୃପା ରକ୍ଷ ା କରୁଛନ୍ତ ି; ଆମେ ପାପ କରିଛୁ, ଅନ୍ୟ ାୟ କରିଛୁ, ଦୁଷ୍ଟ ତା କରିଛୁ, ଏବଂ ବିଦ୍ରେ ାହ କରିଛୁ, ତୁମର ବିଧି ଓ ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦୂରେ ଯାଇଛୁ। ଆମେ ତୁମର ଦାସ ଭବିଷ୍ୟ ଦ କ୍ତ ାମାନଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିନାହୁଁ, ଯେମାନେ

ତୁମର ନାମରେ ଆମର ରାଜାମାନଙ୍କୁ, ଆମର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କୁ, ଆମର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। ହେ ପ୍ରଭୁ, ଧର୍ମପରାୟଣତା ତୁମର; କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ଆଜିର ଦିନର ପରି ମୁହଁର ଲଜ୍ଜା ଅଟେ—ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯିରୁଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ, ସେମାନେ ନିକଟରେ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଦୂରେ, ସେହି ସମସ୍ତ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖେଦାଇ ଦେଇଛ, କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୋଧରେ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି। ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ ପାଇଁ, ଆମର ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଆମର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଆମର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁହଁର ଲଜ୍ଜା ଅଟେ, କାରଣ ଆମେ ତୁମ ବିରୋଧରେ ପାପ କରିଛୁ। ଆମ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ କୃପା ଓ କ୍ଷମା ଅଛି, ଯଦ୍ୟପି ଆମେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ୱରକୁ ମାନିନାହୁଁ, ତାଙ୍କ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ। ହଁ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ତୁମର ସ୍ୱରକୁ ମାନିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି ବୋଲି ଦୂରେ ସରିଗଲେ; ଏହି କାରଣରୁ ଶାପ ଆମ ଉପରେ ଢାଳାଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ଶପଥ ମଧ୍ୟ, କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପାପ କରିଛୁ। ଏବଂ ସେ ଆମ ବିରୋଧରେ, ଏବଂ ଆମକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ଆମର ବିଚାରକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କହିଥିବା ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ଉପରେ ମହା ବିପଦ ଆଣି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି; କାରଣ ସମସ୍ତ ଆକାଶ ତଳେ ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ଯାହା ଘଟିଛି, ତାହାପରି କେବେ ହୋଇନଥିଲା।

ମୋଶିଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯେପରି ଲେଖାଯାଇଅଛି, ସେହିପରି ଏହି ସମସ୍ତ ଅପମଙ୍ଗଳ ଆମ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିଅଛି; ତଥାପି ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲୁ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ଆମେ ଆମର ଅଧର୍ମରୁ ଫେରି ତୁମ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରୁ। ଏହି କାରଣରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଅପମଙ୍ଗଳ ଉପରେ ନଜର ରଖି ତାହାକୁ ଆମ ଉପରେ ଆଣିଲେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର ସେ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ; କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କର କଣ୍ଠଧ୍ୱନିକୁ ମାନିଲୁ ନାହିଁ। ଏବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମେ ବଳବାନ ହସ୍ତରେ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ମିଶରଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଏବଂ ଆଜିର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ପାଇଁ କୀର୍ତ୍ତି ଅର୍ଜନ କରିଅଛ; ଆମେ ପାପ କରିଅଛୁ, ଆମେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିଅଛୁ। ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମର ସମସ୍ତ ଧାର୍ମିକତା ଅନୁସାରେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନତି କରୁଛି, ତୁମର କ୍ରୋଧ ଓ ତୁମର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୋଷ ତୁମର ନଗର ଯିରୁଶାଲେମରୁ, ତୁମର ପବିତ୍ର ପର୍ବତରୁ, ଫେରିଯାଉ; କାରଣ ଆମର ପାପ ଓ ଆମ ପିତୃଗଣଙ୍କ ଅଧର୍ମ ହେତୁ ଯିରୁଶାଲେମ ଓ ତୁମର ପ୍ରଜାମାନେ ଆମ ପାଖପାଖି ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ନିନ୍ଦାର ବିଷୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ଅତଏବ ଏବେ, ହେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମର ଦାସର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ତାହାର ବିନତିଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମର ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯାଇଥିବା ପବିତ୍ରଧାମ ଉପରେ ତୁମର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦୀପ୍ତିମାନ କର। ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମର କର୍ଣ୍ଣ ନମାଇ ଶୁଣ; ତୁମର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଆମର ଉଜାଡ଼ ଅବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ସେହି ନଗରକୁ ଦେଖ, ଯାହା ତୁମର ନାମରେ ଡାକାଯାଏ; କାରଣ ଆମେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ଧାର୍ମିକତାଗୁଡ଼ିକର ଆଧାରରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମର ମହାନ ଦୟାମୟତାର ଆଧାରରେ ଆମର ବିନତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛୁ। ହେ ପ୍ରଭୁ, ଶୁଣ; ହେ ପ୍ରଭୁ, କ୍ଷମା କର; ହେ ପ୍ରଭୁ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କର; ବିଳମ୍ବ କରନି, ତୁମ ନିଜ ନିମନ୍ତେ, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର; କାରଣ ତୁମର ନଗର ଓ ତୁମର ପ୍ରଜା ତୁମର ନାମରେ ଡାକାଯାନ୍ତି। ଆଉ ମୁଁ କହୁଥିବାବେଳେ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବାବେଳେ, ମୋର ପାପ ଓ ମୋର ପ୍ରଜା ଇସ୍ରାଏଲର ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋର ବିନତି ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବାବେଳେ; ହଁ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କହୁଥିବାବେଳେ, ଆରମ୍ଭରେ ଦର୍ଶନରେ ଯାହାକୁ ଦେଖିଥିଲି ସେହି ଗାବ୍ରିଏଲ ନାମକ ପୁରୁଷ, ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଉଡ଼ି ଆସି, ସାନ୍ଧ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟର ସମୟରେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ସେ ମୋତେ ବୁଝାଇଲେ, ମୋ ସହ କଥାହେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି। ଦାନିଏଲ 9:2–22.